

дойде у нихъ. „Пристаяшь ли да идешъ съ сына ми въ Рагж , до Гавайла?“ попыталъ Товитъ. „Кога ся възвърнешъ съ него, ный ще ти заплатимъ за труда“, дорекълъ той.—„На радо сърдце“, отговорилъ юноша-та: „азъ щж идж съ сына-ти въ Рагж и щж го доведж пакъ назадъ“.—„Итака“, казалъ Товитъ, „идете съ Богомъ. Да ви испрати Богъ спжтникъ Ангела своего.“

Младый Товія ся приготавилъ на пжть , простилъ ся съ бащж си и съ майкж си , приель отъ нихъ благословеніе и търгнжлъ съ юношж-тж.

Въ първыя день на тѣхно-то пжтуване достигнжли до рѣкж Тигрѣ. Товія отишълъ камъ рѣкж-тж да ся кжпе. Веднага изскочила голѣма рыба изъ водж-тж и щяла да го погълне. Товія ся уплашилъ , искрищялъ и выкалъ на помощь другаря си. Ангела-тѣ му казалъ: „улови таѣж рыбж и извлѣчи ѣж изъ водж-тж.“ Товія извѣкълъ рыбж-тж на брѣга. „Сега,“ казалъ Ангела-тѣ, „разрѣжи ѣж, вземи ѣ сърдце-то, печень-тж (черный дробъ) и жылчж-тж , и положи гы сохранны: тыя сж за лѣкъ.“ Товія направилъ все, что му заповѣдалъ Ангела-тѣ. Нѣколко кжса отъ тажъ рыбж испекълъ за вечерж.

Послѣ ся пустили пакъ въ пжть и достигнжли въ градъ Екбатанж. „Гдѣ быхмѣ могли да ся запремъ?“ попыталъ Товія Ангела.—„Тукъ живѣе единъ человекъ , по имя Рагуиль,“ казалъ Ангела-тѣ. „Той ти е роднина и нѣма други дѣца, освѣнъ единъ дщерьж , която ся нарича Сарра. Тя е хубава, умна и благонравна. Азъ щж поговорж за тебе съ бащж ѣ; той ще ся согласи да ти ѣ даде: ты си законный наслѣдникъ на имане-то му.“—„Азъ сжмъ слушалъ за нежъ,“ отговорилъ Товія. „Казуватъ , че ты ся намира подъ власть на зълъ духъ, че е седемъ пжти вече посягала за мжжъ и че и седемъ-тѣ ѣ мжже сж умрѣли въ първж-тж ношъ на брака. Азъ ся божъ, да не ся случи и съ мене сжщо-то. Ако умрж азъ, тогава кой ще ся грижи за родители-тѣ ми?